

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

Rodina je základní buňkou společnosti i církve.

Manželství je společenstvím lásky a vzájemné pomoci mezi mužem a ženou.

Láska není jen zamilovanost; je to ochota být zde pro druhého i tam, kde to něco stojí.

PLATNÝ SŇATEK UZAVÍRÁ:

- pokřtěný s pokřtěným: jen církevně,
- pokřtěný s nepokřtěným: jen církevně,
- nepokřtěný s nepokřtěným: občanský sňatek je platný i před Bohem.

Smíšená manželství (katolík s nekatolíkem, věřící s nevěřícím,...) SE však NEDOPORUČUJÍ.

Důvody:

- Je těžší praktikovat poctivý život z víry, hrozí nebezpečí přizpůsobení se mentalitě světa.
- Hrozí nebezpečí ztráty víry a přizpůsobení se partnerovi.
- Hrozí, že víra nebude předána dětem nebo že děti později zvolí jednodušší pojetí života praktikované nevěřícím rodičem a víru ztratí.
- Sečteno podtrženo: Hrozí nebezpečí ztráty duše své i duše vlastních dětí.

Jsou-li manželé i ve věcech víry a života s Ježíšem zajedno, ušetří si spoustu zbytečných těžkostí a rizik.

K PLATNOSTI MANŽELSTVÍ SE DÁLE VYŽADUJE:

- svobodné rozhodnutí obou partnerů,
- úmysl nerozlučnosti až do smrti jednoho z manželů,
- úmysl vzájemné věrnosti,
- ochota přijmout a vychovávat děti,
- nesmí existovat manželská překážka (např. blízké příbuzenství).

UDĚLOVATEL: Tuto svátost si navzájem udělují **samotní snoubenci**. Biskup, kněz nebo jáhen je jen svědkem církve, který uzavření manželství potvrzuje, a který manželství žehná.

K DOVOLENÉMU PŘIJETÍ SV. MANŽELSTVÍ SE VYŽADUJE:

milost posvěcující

DOBA ZNÁMOSTI

Je to doba, ve které snoubenci navzájem poznávají své priority, vlastnosti, schopnosti, záliby, omezení, zdravotní stav, apod.

Do doby známosti však ještě nepatří sexualita a život pod jednou střechou.

Důvody:

- *Život pod jednou střechou přináší přímé nebezpečí pádů do hříchů v oblasti čistoty.*
- *Sexualita je spojena s možností vzniku nového života. Ten má pro dobro dětí však vzniknout až v manželství, které pro dítě znamená jistotu.*

Důvody pro zachování předmanželské čistoty:

- *Aby si partneři měli v manželství ještě co nového dát.*
- *Před manželstvím se snoubenci mohou kdykoliv rozejít. Předmanželská čistota je tak i cestou k tomu, aby on byl jejím prvním a jediným a ona jeho první a jedinou.*
- *Jestli partner umí se sexualitou počkat, je naděje, že vytrvá ve věrnosti také ve chvílích, kdy třeba ani v manželství nebude sexualita možná.*
- *Jestli snoubenci před manželstvím zachovají pevně Boží řád, nepochybně také Bůh bude za jejich rodinou tím pevněji stát.*

Mnozí lidé dnes říkají, že si společný život se vším všudy musejí předem vyzkoušet, aby věděli, že spolu vydrží. Dřívější generace to tak nedělaly, aby lidé pár let spolu napřed žili a teprve pak uzavírali manželství, a přesto spolu vydrželi daleko víc než dnešní generace, která „si to zkouší“, ale její manželství se pak rozpadají daleko častěji. Není to zvláštní? Není! Je to děláno na „vlastní pěst“ a nestojí za tím Bůh.

Mít sex před svatbou je jako rozbalit dárek před Vánocemi.

Více na webových stránkách *Společenství čistých srdcí* (tj. lidí, kteří se dohodli o předmanželskou čistotu společně usilovat): www.spolcs.cz.

ROZVOD

Platně uzavřené manželství před Bohem rozvést nelze. Ze závažných důvodů (např. partner vážně ohrožuje druhého partnera, děti, apod.) je možná rozluka, není však možno do smrti druhého partnera uzavřít nové před Bohem platné manželství.

Život v novém občanském manželství nebo život s partnerem bez sňatku znamená zablokovat si cestu ke svátostem, protože člověk žije ve stavu trvalého těžkého hříchu, což zakládá nebezpečí, nejen že pro oporu v člověku ztratí člověk oporu v Bohu, ale také to zakládá nebezpečí ztráty věčnosti s Ježíšem.

Pozn.: Pokud někdo žije v manželství neplatném před Bohem a není možno manželství zplatnit, jestli se tito lidé zavážou žít spolu už jen „jako bratr a sestra“ (tedy bez intimního života), je možno přes svého faráře podat otcí biskupovi žádost o dovození přístupu ke svátostem.

PŘÍLOHA Č. 1 - ZCELA POCTIVĚ NEMANŽELSKY

Já, X, беру si tebe, Y, za partnerku pro společné bydlení, společné lože a snad i společné účty. Vyhliďku, že takové uspořádání bude fungovat, nepokládám za moc reálnou, vždyť proto jsem se také rozhodl se s tebou neoženit.

Zkusme to! Neznáme se vzájemně natolik, abychom přijali trvalý závazek, ale rádi spolu spíme. Mé rozhodnutí – pokud to nebyl jen chvilkový impuls osamělosti nebo smyslnosti – je založeno na hormonech, ekonomických úvahách a vhodné příležitosti. Vyhrazuji si právo, přestane-li mi toto uspořádání vyhovovat, tě v kteroukoli dobu a z jakéhokoliv důvodu opustit, a nebýt za to nikomu odpovědný.

Zůstanu s tebou, dokud mě budeš zajímat a uspokojovat mé potřeby nebo dokud se neobjeví někdo vhodnější. Jelikož totéž očekávám od tebe, chci si od tebe zachovávat určitou citovou distanci – rozhodne-li se kterýkoli z nás odejít, nebude to tolik bolet. Také mi to usnadní rychlý vstup do podobného uspořádání s někým jiným.

Jestliže vážně onemocníš nebo se zmrzačíš nebo ukáže-li se, že by tvé hlubší potřeby příliš vysávaly mou citovou energii, pokusím se s tebou zůstat jistou slušnou dobu, abych nevypadal jako sobec, ale pak tě pravděpodobně opustím a už se nebudu ohlížet nazpět. Od tebe očekávám totéž.

Cítím se lépe, když jsem ti to všechno poctivě řekl. Doufám, že také ty se cítíš lépe, když jsi to všechno slyšela. Je dobře, že si ani jeden z nás nedělá žádné iluze.

(Tuto formuli na základě třiceti let pastorační i přesvědčivých „světských“ statistik navrhl a v časopise Touchstone 5/01 zveřejnil rev. Samuel Pascoe z Floridy).

PŘÍLOHA Č. 2 – VÝZNAM SLOV MANŽELSKÉHO SLIBU

Každá doba je něčím příznačná. Jeden ze znaků dnešní doby je plýtvání slovem, jeho významem. Mnoho mluví politikové, ne vždy plní, co slíbí. Vychází plno novin a časopisů, ne vždy je pravda, co se v nich uvádí.

Jsou však v životě chvíle, kdy je bezpodmínečně nutné prožít naplno, srdcem, slova, která vyslovujeme. Jedna z těchto vzácných chvil je vyslovení manželského slibu. Křesťané naší církve si vzájemně darují svátost manželství těmito slovy manželského slibu:

„Já, N..., odevzdávám se Tobě, N...,“

Odevzdat se druhému znamená mu bezmezně věřit, že mě nezklame, nezradí mě, má mou hlubokou důvěru.

„... a přijímám Tě za manžela (manželku).“

Přijmout druhého takového, jaký je, ne vysněného, zidealizovaného, ale skutečného, s přednostmi, ale i s nedostatky, v tom je kus odvahy a pokory.

„Slibuji, že Ti zachovám...“

Zachovat znamená, že budu pokračovat v tom, co už jsem začal, to znamená, že už mezi snoubenci musí být láska, úcta a věrnost.

„...lásku, ...“

Láska je dar vložený nám do srdce. Člověk, který umí milovat, je šťastný. Avšak lásku dávat neumí každý. Ten, kdo neumí milovat, je chudák.

„... úctu, ...“

Je poměrně lehké zachovat úctu k člověku, kterého znám z povzdálí, znám jen jeho dobré stránky. Zachovat úctu k druhému, se kterým každodenně žiji, je mnohem náročnější. Každý máme slabosti a často zklameme, třeba i neúmyslně. A tu musí nastat odpuštění, nejen slovy, ale i srdcem. Je to docela těžké, ale osvobozující. A pak může být znovu úcta k druhému, ale bez odpuštění to nejde.

„... a věrnost, ...“

Zachovat manželskou věrnost v dnešní době je nepopulární. Avšak kdo věrnost obhájí, nezklame a má život mnohem radostnější, není zatížen špatným svědomím. Nevěra nesmírně komplikuje život.

„... že Tě nikdy neopustím a že s Tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti.“

Jistota, vyplývající z tohoto slibu, dává sílu pro překonávání překážek, problémů a zkoušek, které čekají každé manželství.

„K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen.“

Nádherná prosba o Boží pomoc při zachovávání tohoto slibu je výrazem víry v Boha, který nás miluje, chrání a stará se o nás.

A co si slibují snoubenci při uzavírání civilního sňatku? Nic, pouze potvrzují dobrovolný vstup v manželství. Když se navzájem omrzí, okoukají, zevšední si, tak mohou bez výčitek odejít, rozvést se a zkusit žít s někým jiným.

(Autorkou je současná žena, která desítky let v křesťanském manželství žije.)